

Čís. 13702.

Žaloba podle § 35 ex. ř.

Započtení pohledávky žalobcovy na exekučně vymáhanou pohledávku žalovaného v opozičním sporu nevadí, že v době uplatnění námitky byla žalobcova vzájemná pohledávka sporná a pochybná; stačí, že se za opozičního sporu (§ 406 c. ř. s.) stala nespornou a likvidní.

Započtení nevadí ani postup pohledávky žalovaného vymáhané exekucí, dokud nebylo prokázáno způsobem vytčeným v § 9 ex. ř., že pohledávka přešla na osobu třetí.

(Rozh. ze dne 28. června 1934, Rv I 426/33.)

Žalovaný vedl proti žalobci na základě smíru ze dne 9. října 1930 exekuci k vydobytí pohledávky 2.223 Kč. Žalobou o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném nepřipustnosti exekuce, a odůvodňoval žalobní nárok tím, že nabyt postupem směnečné pohledávky Viktora W-a 10.000 Kč proti žalovanému. Za řízení před soudem první stolice byla tato pohledávka pravoplatně přisouzena žalobcovu postupiteli. Procesní soud první stolice rozsudkem ze dne 7. června 1932 žalobu zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody :

Odvolací soud posoudil věc správně po právní stránce seznáv, že kompensace pohledávky žalobcovy s exekučně vymáhanou pohledávkou žalovaného jest přípustná. Nevadí, že v době uplatnění námitky započtení (10. prosince 1930) byla ještě vzájemná pohledávka žalobcova sporná a pochybná, ježto se vedl o ni u jiného soudu spor, stačilo, že se za opozičního sporu stala nespornou a likvidní (§ 406 c. ř. s.). Jest pravda, že se procesní soud nemohl zabývati vzájemnou směnečnou pohledávkou, pokud nebyla nesporná neb zřejmě likvidní, tak dalece, aby o ní jednal a učinil ji likvidní a dospělou, což ve sporu opozičním není přípustné (srov. rozh. čís. 6536 sb. n. s. a jiná), nehledě k tomu, že o této pohledávce byl již zahájen zvláštní spor (srov. rozh. čís. 7905 sb. n. s.). Avšak, jakmile byla vzájemná pohledávka 10.000 Kč žalobci, vlastně jeho postupiteli rozsudkem nejvyššího soudu ze dne 19. října 1931 pravoplatně přiznána neb správněji, jakmile bylo tímto rozsudkem pravoplatně uznáno, že se směnečný platební příkaz ponechává v platnosti, což se stalo ještě před skončením ústního jednání u soudu první stolice v tomto sporu o nepřipustnost exekuce, nebylo závady, by tato, nyní již nesporná a splatná pohledávka nebyla s pohledávkou žalovaného ze smíru kompensována. Správně podotýká odvolací soud, že nešlo o novou pohledávku, nýbrž o tutéž pohledávku, která byla původně namítána k započtení. Ani postup pohledávky žalovaného, vymáhané exekucí, na Dr. A-a nebyl překážkou započtení. Dovolatel přehlíží, že jde o spor o zrušení exekuce vzhledem k zániku nároku, jehož se týče exekuční titul, který si vymohl žalovaný proti žalobci. Zůstává tudíž

i v opozičním sporu žalovanou stranou původní vymáhající věřitel, dokud nebylo prokázáno způsobem vytčeným v § 9 ex. ř., že pohledávka přešla na osobu třetí, zde na Dr. A-a. To se nestalo a je proto žalovaný i nadále v tomto sporu stranou a může být proti němu kompensováno tak, jakoby se postup pohledávky nestal.

Čís. 13703.

Předčasné rozvázání služebního poměru zaměstnance rovná se předčasněmu propuštění a je pro náhradní nároky zaměstnance lhostejno, zda a kdy si najít mohl neb našel jiné zaměstnání.

(Rozh. ze dne 28. června 1934, Rv I 756/33.)

Žalobkyně ujednala s Oskarem B-em služební smlouvu na jeden rok s účinností od 1. května 1931. Na jmění Oskara B-a byl napotom vyhlášen úpadek. Správce úpadkové podstaty vstoupil do služební smlouvy se žalobkyní a dal jí v červnu 1931 tříměsíční výpověď ke dni 30. září 1931. Proti žalobě o náhradu služebního platu za výpovědní lhůtu a o náhradu poměrné části remuneratione namítl žalovaný správce úpadkové podstaty, že žalobkyně neutrpěla škodu, ježto nastoupila ve výpovědní lhůtě stejně honorované místo u jiné firmy. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Zjistily-li nižší soudy, že žalobkyně ujednala s úpadcem služební smlouvu na jeden rok s účinností od 1. května 1931 a že správce konkursní podstaty rozvázal tento poměr výpovědí ke dni 30. září 1931, rovná se toto předčasné rozvázání služebního poměru předčasněmu propuštění žalobkyně a je tedy pro její nároky lhostejno, zda a kdy si najít mohla neb našla jiné zaměstnání (sb. n. s. čís. 5240).

Čís. 13704.

Veškeré nároky podle § 96 pat. zák. nebo některé z nich může poškozený uplatňovati buď v jedné žalobě, nebo po případě každý zvláštní žalobou.

Žaloby tyto jsou zcela samostatné.

Žaloba, by rušitel uznal patentová práva žalobce, jest žalobou určovací podle § 228 c. ř. s. Právní zájem jest odůvodněn již rušebním činem odpůrcovým.

Je-li tento nárok na uznání uplatňován spolu s ostatními nároky podle § 96 pat. zák., nejde o otázku předurčující pro ostatní nároky.

Nárok na určení jest dostatečně individualisován přesným označením patentu, do něhož se prý zásah stal.

Jest ponecháno volnému uvážení soudu, zda má být vyžádáno dobré zdání patentového úřadu, když slyšení znalci podali o patentu posudky, které se diametrálně rozcházejí.